

Napsal uživatel Slávka-vy-
Sobota, 15 Leden 2011 19:21

Nevím přesně, kdy jsem přestala brát sních jiskřící tisíci démanty a vesele křupající pod podrážkami jako příjemně romantický vjem a začala remcat nad tím, že "ten bílej klouzavej fujtajbl je zase úplně všude", ale tahle zima rozhodně patří do kategorie druhé. Konečně aspoň některé chodníky celkem oschly a tak jsem si ve středu 5. ledna 2011 dopřála návštěvu kavárny POTRVÁ, kam mě přilákala nabídka Open Micu #40.

Bylo krátce po šesté večer a kavárna už byla bezmála plná, jen šťastnou náhodou se mi povedlo najít místo před zvukařským pultem. "Nepotřebuju vidět na jeviště, stačí mi uši," ujistil mě Pavel Rada a věnoval se účinkujícím, co byli první na řadě. A já jsem zas neslušně naslouchala trojici návštěvníků, kteří seděli u stejného stolku jako já, přišli na Mikrák zřejmě poprvé, a taky byli zvědaví na Beatu. Na pořadu typu Mikrofon volný bývá zajímavé taky to napínavé očekávání, kdo všechno se na jevišti vystřídá. I když je rámcový obsah večera předem znám, je tu spousta prostoru pro překvápka a já jsem se zase necítila ani v nejmenším ošizená.

Zahajovaly s vervou podané písně věnované čtyřem živlům, které předvedli

Dan Nevečeřal

a

Jiří Štěpánek

s nečekanými, neobvyklými obrazy: "

Když kočka chroustá lapeného ptáčka, nezlobte se, že mě to strašně dojíám

..." Nedivila jsem se.

Písničkář **Radim Sychra** dostal svého slibu z Bandzony: "*Na hudbě mám rád vše co má v sobě emoce, energii a upřímnou výpověď, to je pro mne důležitější než forma, zvuk, styl, převleky, parádičky, kudrlinky a omáčky*". Jeho

vystoupení v sobě mělo hodně energie, ale při mé nedostatečné schopnosti rozumět mluvené (tedy i zpívané) angličtině jsem z textů mnoho neměla.

Třetí předem známou vystupující byla šansoniérka a herečka **Markéta Burešová** v

interesančně vrstveném modelu (pochopitelně v módní šedé barvě), doprovázená na piano kolegyní

ou Bílkovou

Petr

. Markéta zpívala vtipnou píseň o zlatém zubu, zapěla i anglicky a pozvala do Salmovské na vystoupení svého "rodného" Sdružení dobrovolných šansoniérů. Zaujala mě i pobavila, určitě o tom budu uvažovat.

Teď se vrátím se o půl hodiny nazpět – po první přestávce, před Markétou, přišel čas "trhnout

Open Mic #40 aneb Večer kouzelných překvapení

Napsal uživatel Slávka-vy-
Sobota, 15 Leden 2011 19:21

oponou", což vykonal Jan Řepka osobně. A publikum v úžasu vydechlo – pod tajemnou zkratkou EQ se skrývalo klasické smyčcové kvarteto! Ty čtyři mladé dámy si říkají **Eve Quartet**, ačkoli žádná z nich není Eva, ale nakonec všechny jsme dcery Eviny... A zavedly nás do světa kouzelných melodií, sladkých, ale nikoli cukrářných. Něco swingu, Dvořákova

Humoreska

, ruská klasika i

Summertime

od Gershwin, v němž svým hlasem krásně "vypomohla" Zuzana Sue Mikulcová (návštěvníci Open Micu ji měli možnost poznat v říjnu 2010 jako zpěvačku slovenské skupiny Sanyland). Vskutku okouzující překvapení.

No a na závěr se chci zmínit o hostech, kteří mají leccos společného. Oba přijeli rychlíkem "Leoš Janáček" z východu (ten vzdálenější navíc pochází z Východnej pod Krivánem) a dá se říci, že je taky svým způsobem ovlivnila klasika, dokonce ta nejpůvodnější, lidovky.

Beata Bocek mě svým barevným hlasem vtáhla do světa, který mi byl vcelku neznámý, ale ne cizí. Tak proměnlivá ve výrazu, ale stále svá, probouzela fantazii, když se doprovázela na jistě půlmetrovou píšťalu nebo loudila tóny z nástroje připomínajícího z dálky pastičku na myši, stejně jako když ji na akordeon doprovázel **Tomáš Hubáček**. Zpívala svou mateřštinou, slezským nářečím i česky. Zajímavá osobnost, kvůli níž stálo za to přijít, jak se shodlo osazenstvo našeho stolu.

Závěr celého večera patřil, po druhé přestávce, písničkáři z Liptovského Mikuláše. **Jano**

Majerčík

ve vyšivané lněné košulce, s kytarou, byl pro mě vyslancem toho nejhezčího, "láskavé lásky", o níž také zpíval, s přívětivým humorem, i když neváhal zkritizovat leccos, co se mu na dnešní době nelíbí. Ve svých písních opěvuje (inspirován v tomto případě Sándorem Petőfim) slovenskou *Krčmáročku*

, povypráví rodinnou historku, jak

lšla milá na zeliny

(a potkala tam milého, Janova starého otce) podivuje se, proč jsme tak závislí na Mobilech a smutně konstatuje, že

Všetci sme strašne zleniveli

.

Ano, líbí se mi, jak hosté 40. mikráku nakládají s dědictvím svých otců. A těší mě, že stejně jako diváky láká zajímavý program, někteří hosté zas váží kvůli nim do POTRVA cestu ještě daleko delší. Díky!

Více fotografií můžete vidět na http://slavka-vy.rajce.idnes.cz/Open_Mic_POTRVA_40_-_leden_2011/#